

NYUROLOJIA YA GILLETTE

(ilivyoona na mgonjwa)

“Kliniki huwatibu wagonjwa. Jamii inayojali huwategemeza watu.”

I. Maradhi ya Neva

Kila mtu aliogopa kuupoteza moyo wake.

Kwa karne nyingi, moyo ulihesabiwa kuwa kitovu cha uhai, makao ya hisia, nguvu na ujasiri. Moyo uliposimama, kila kitu kilikwisha.

Kisha, polepole, binadamu wakaanza kuelewa kwamba kulikuwa na mtawala mwingine.

Mkimya.

Asiyeonekana.

Mwenye mamlaka yote.

Ubongo.

Ilitosha kuzitazama familia, marafiki, watu tunaowafahamu, vizazi vikipita na maradhi yakiwasili, ili kuuelewa ukweli mmoja rahisi: ubongo ndio unaotawala kila kitu.

Kila mwendo.

Kila neno.

Kila kumbukumbu.

Kila tumaini.

Ubongo unapoathirika, si sehemu moja tu ya mwili inayoteseka. Mfumo mzima wa binadamu huteseka.

Kwa muda mrefu, jibu lilikuwa hofu.

Watu waliopatwa na maradhi ya neva walitengwa, walifichwa, mara nyingi walieleweka kidogo tu, na msaada walioupata ulikuwa mdogo zaidi. Familia zilikabiliana na mzigo mkubwa mno zikiwa peke yake. Maarifa ya kitabibu yalikuwa finyu, na vituo maalumu vilikuwa karibu havipo.

Vilionekana kama vita ambavyo mwisho wake ni kushindwa tu.

Kisha ukaja wakati wa kuelewa.

Binadamu walielewa kwamba hawakuwa wakikabiliwa na visa vya hapa na pale, bali na mojawapo ya changamoto kuu za kuwapo kwao wenyewe.

Parkinson.

Alzheimer.

Magonjwa ya kuzorota.

Majeraha ya neva.

Majeraha ya ajali.

Magonjwa adimu.

Hali za kuzaliwa nazo.

Majina tofauti ya uhalisia uleule: udhaifu wa kile kiungo kinachotawala kila shughuli ya maisha yetu.

Tangu wakati huo, nyurolojia iliacha kuwa taaluma ya kitabibu tu.

Ikawa wajibu wa pamoja.

Maradhi ya neva hayabishi hodi mlangoni.

Huingia katika maisha ya watu na kuzibadilisha kanuni za mchezo.

II. Kwa Nini?

Ili kueleza maana ya kuishi na maradhi ya neva:

mwili usioitika;

mipaka;

utegemezi;

kupoteza uwezo wa kujitegemea;

kuifafanua upya hali ya kawaida.

Si ugonjwa.

Maisha yanayouzunguka ugonjwa. Maisha yanayowazunguka wengine.

Anayeubeba mzigo ni nadra sana awe mgonjwa. Mara nyingi mgonjwa hupigana bila kuuelewa kikamilifu uwanja wa vita. Yule anayebaki karibu, kwa upande wake, huuona wakati ukibadilika umbo, akijifunza kwamba kila siku inayopatikana ina thamani zaidi kuliko ahadi kubwa kubwa.

Maradhi yanaweza kuibadilisha njia. Hayawezi kuifuta thamani ya mtu.

Upendo ndio sehemu yake ya msingi, kupita ushindi wowote ule — na hakuna atakayejua kamwe litakalompata.

Nimepitia huko: ugonjwa wa bipolar, wa kiwango kisichobainishwa, ambao mwishowe ulibainika kuwa si kitu zaidi ya hali ya utotoni ya kukaa chonjo kupita kiasi, iliyosababishwa na mama yangu ambaye, akiufuata msemu wa kale “kipigo na maandazi hulea watoto wazuri,” alinjaza makofi na kuiwasha ikwalaiza katika ubongo wangu.

Kuyaelewa mambo kabla hayajatokea — lakini mimi si mchawi wala mtakatifu, wala mtenda miujiza.

Hata hivyo niko karibu na wale wanaoteseka — baada ya kuwapoteza mama yangu na baba yangu kwa ugonjwa wa Alzheimer, na kuuliza: lakini huyu ni nani? Simjui.

III. Hitimisho

Kliniki ni jengo.

Jamii inayojali ni kitu zaidi ya hapo.

Ni kukutana kwa kila siku kati ya watu wanaoteseka, watu wanaosindikiza, watu wanaotunza, na watu waliochagua kulibeba jukumu la kujenga mahali ambapo tumaini linaweza kugeuzwa kuwa mbinu, dhamira na uwezekano.

Kurasa hizi hazisimulii habari za jengo.

Zinasimulia habari za watu wanaopita ndani yake.

Kila siku.

IV. Ukurasa wa Mwandishi

Kazi hii haikuagizwa.

Haikuuzwa.

Haikufanywa kwa madhumuni ya kibiashara.

Iliandikwa ili kushuhudia thamani ya utangamao, ya utu wa binadamu, na ya uhusiano kati ya watu.

Ada pekee inayoombwa ni dola moja ya ishara — si kama malipo ya kazi hii, bali kama ushuhuda wa dhamira ya pamoja kwa utamaduni wa kujali, matumaini na uwajibikaji.

Ferdinando